

ЛУДАЧКО

Купили на Лудачко ново палто. Облѣкълъ го той, възгордѣлъ се и тръгналъ, да се хвали.

Срещналъ единъ старецъ ездѣ на магаре. Затичалъ се къмъ него Лудачко. Старецътъ тъкмо билъ задрѣмалъ. Подплашило се магарето и старецътъ се премѣтналъ на земята. А Лудачко се изправилъ надъ него и му се хвали:

— Дѣдо, дѣдо, видишъ ли? Имамъ си ново палто.

Старецътъ билъ добъръ човѣкъ. Той само подрѣпналъ ушитѣ на Лудачко и му казалъ:

— Съ здраве го носи, синко. Да ти е чистито. Ама още веднажъ да не спирашъ така магарето ми, че зло ще си патишъ.

Хукналъ Лудачко надолу. Всичкитѣ кучета лавнали подире му. Насреща му жени носятъ вода отъ извора. Лудачко се затичалъ и на тѣхъ да се похвали. Женитѣ се уплашили отъ кучетата и почнали да бѣгатъ. Изпадали имъ менцитѣ.

Настигналъ. Лудачко женитѣ и почналъ да имъ се хвали:

— Виждате ли, виждате ли, нова дреха си имамъ!

— Затова ли си събралъ всички кучета? Чакай да ти го честитимъ.

Женитѣ вдигнали кобилицитѣ и пахъ-пухъ хубаво го наложили. Лудачко, видѣлъ-невидѣлъ, хукналъ и бѣжъ да го нѣма,